

Az Útmutató 2011. évi decemberi igéje:

„Egy rövid szempillantásra elhagytalak, de nagy irgalommal összegyűjtelek – mondja megváltó Urad.” (Ézs 54,7)

Karácsonyi ég alatt

„Pásztorok tanyáztak azon a vidéken a szabad ég alatt, és örködtek éjszaka nyájuk mellett. És az Úr angyala megjelent nekik, körülragyogta őket az Úr dicsősége, és nagy félelem vett erőt rajtuk. Az angyal pedig ezt mondta nekik: Ne féljete, mert íme hirdetek nektek nagy örömet, amely az egész nép öröme lesz. Üdvözítő született ma nektek, aki az Úr Krisztus, a Dávid városában. A jel pedig ez lesz számotokra: találtak egy kisgyermeket, aki bepólyálva fekszik a jászolban. És hirtelen mennyei seregek sokasága jelent meg az angyallal, akik dicsérték az Istent, és ezt mondták: Dicsőség a magasságban Istennek, és a földön békeség, és az emberekhez jóakarát.” (Lk 2,8-14)

Karácsony ünnepének története Lukács evangélista elbeszélése: a szállást kereső Mária és József, az istálló, a nyájukat legeltető pásztorok, az angyalok örömhíre, a jászol, a kisgyermek. Ez az a történet, amelyre kisgyermek és idős, sokat megélt, nagy tudású emberek egyaránt rácsodálkozhatnak. Ez az a történet, amely érlelgetve és szívünkben-gondolatainkban forgatva bontja ki előttünk mélységét. Ez az a történet, amely képes egy különleges hangulati-érzelmi közelséget teremteni bennünk. Ez az a történet, amelyben a hangulati-érzelmi töltöttségen túl egyéni életünk és a világ mindent átforgató eseménye megjelenik. Ez az a történet, amely bonyolultsága és mélysége ellenére is megmarad egyszerűnek, közérthetőnek, csodálhatónak. Középpontjában ott az örömhír: Kiárad a kegyelem! Hirdetek nektek nagy örömet! Üdvözítő született! Immanuel! Velünk az Isten!

Ők kapják először az örömhírt. A megvetett, lenézett, számkivetett pásztorok. Nem palotákban, sem nem tudósok szobáiban szólal meg először a világot megváltó hírt, hanem az éjszaka csendjében, ott a

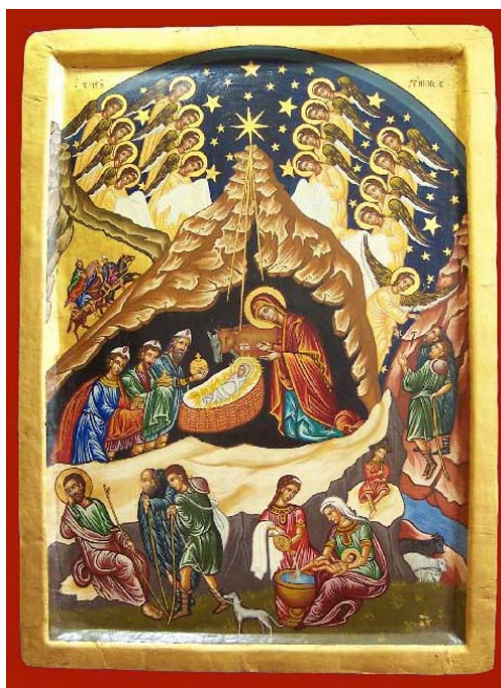
mezőn, az írástudatlan pásztorok számára. Hisz a születés titkát, az Isten emberré lételet, a szabadítás-üdvözítés csodáját nem lehet megérteni, megmagyarázni vagy birtokolni. A mindennapokat, az élet valóságát elérő és átforgató örömhír ez, amely felemeli a mélységben és elveszettségben élőket. Az emberi értelem és érzékelés nem éri fel ennek az örömhírnek a nagyságát és mélységét. A leborulás, imádat és magasztalás azonban közel visz hozzá.

Az angyali kórus Istent dicséri. Ott van csak valódi karácsony, ahol Istent dicséző ének és imádság szólal meg. Hisz Isten szeretete, hatalma és irgalma válik megtapasztalhatóvá a születés csodájában. Hisz emberi életünk csak Istennel kapcsolatban értelmezhető. Lehajol hozzánk az Úr, hogy magához emeljen bennünket. Emberré lesz, hogy ne legyen elérhetetlen és távoli, hogy közelsége megszüntesse az űrt, egyedüllétünk és elveszettségünk nyomorúságát.

A jel nagyon egyszerű és hétköznapi: egy jászolban fekvő kisgyermek. Leginkább kételkedni lehet e jelben. A hatalmas Isten, a

megígért Üdvözítő kisgyermekként egy istálló jászolában? A pásztorok azonban nem kételkednek, hanem dicsőítik és magasztalják Istent a megtapasztaltakért. A hit látása érzékeli, hogy Isten útjai mások, az ember számára kifürkészhetetlenek, de Istennél megvan lényegük. A hit látása az ígéretekben már a beteljesedést is látja. Nem mérlekedik, nem készíti számítás, nem nézi a valószínűséget, hanem Isten hűségére hagyatkozik. Így tudja felismerni a jászolban fekvő csecsemőben a világ Megváltóját, a karácsonyi történetben Isten emberré lételetének csodáját és azt, hogy mindez alapjában és lényegében határozza meg emberi életünk.

Dr. Solymár Mónika

GYÜLEKEZETI ALKALMAK ÉS HÍREK

Istentiszteletek

- **Bécs, Auferstehungskirche - 1070 Wien, Lindengasse 44/a. kápolna**

2012. január 22.	16.00 óra	Ökumenikus istentisztelet
2012. február 05.	11.00 óra	Istentisztelet
2012. március 04.	11.00 óra	Istentisztelet úrvacsoraosztással

- **Graz, Heilandskirche - 8010 Graz, Kaiser Josef-Platz 9.**

2012. január 15.	16.00 óra	Ökumenikus istentisztelet a Kalvarienbergi tempomban
2012. február 05.	16.00 óra	Istentisztelet
2011. március 04.	16.00 óra	Istentisztelet úrvacsoraosztással

Istentiszteleteinket közös beszélgetés és szeretetvendégség követi.
Szeretettel hívjuk istentiszteleti közösségünkbe!

A lelkési hivatal telefonszáma (csak mobiltelefonon elérhető): ☎ +43/650 58 777 12

E-mail címünk: ✉ evang-ungarisch@aon.at, Home page: www.evangelisch.at

Ökumenikus istentiszteletek Bécsben és Grazban

- **Bécs, 1070 Lindengasse 44/a – 2012. január 22. (vasárnap) 16.00 óra**

Szeretettel hívjuk minden Jézus Krisztusban hívő keresztény testvérünket 2012-ben is a szokásos januári ökumenikus istentiszteletre. Ebben az esztendőben az evangélikus gyülekezet ad otthont ennek az alkalomnak, igehirdető *Dr. Káposztássy Béla* atya, Szob plébánosa, az Apor Vilmos Katolikus Főiskola rektora. Az alkalmon énekel a *Liszt Ferenc kórus*. Az istentiszteletet agapé követi, ehhez süteménnyel való hozzájárulását kérjük és szívesen fogadjuk.

- **Graz, Kalvarienbergi templom, Kalvarienbergstraße 155.**

2012. január 15. (vasárnap) 16.00 óra

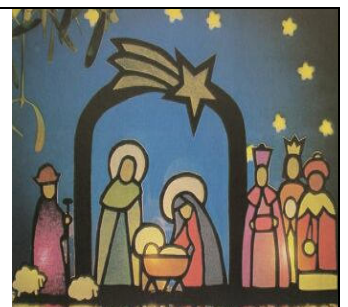
A 2012-es esztendőben is szeretettel hív a Grazi Magyar Katolikus Közösség és az Ausztria Magyar Evangélikus Gyülekezet az ökumenikus istentisztelet megünneplésére. A házigazda ebben az esztendőben a katolikus közösség, az igehirdetés szolgálatát *Dr. Solymár Mónika* evangélikus lelkész, az istentiszteleti liturgiát *Mag. Molnár Ottó* prelátus végzi. Az istentiszteletet szeretetvendégség követi. Helyszín: *Graz-Kalvarienbergi katolikus templom - Kalvarienbergstraße 155, 8020 Graz*. Időpontja: *2012. január 15. (vasárnap) 16.00 óra*.

Kedves Olvasóink!

Krisztus várásának, hozzánk érkezésének és velünk maradásának örömét és áldását kívánjuk a karácsonyi ünnepek és az új esztendő napjaiban.

A gyülekezet lelkésze és presbitériuma

Ádventi istentisztelet és presbiterek beiktatása Bécsben

Ádvent második vasárnapján megtartott istentiszteletünk idén különösen meghitt hangulatot árasztott. *Sárközi Erika* (harmónium) és *Maria Teper* (fuvola) Bach C-dúr szonátájával vezette be a szertartást. A gyülekezeti tagok ünnepélyességükkel mintha a prédikációban elhangzott gondolatokat is szimbolizálták: „Isten országa nemcsak a jövőben de már most is közöttünk van“.

Az istentisztelet keretében *Dr. Solymár Mónika* beiktatta a megválasztott bécsi presbitereket: *Andorka Rudolfot, Páll Csillát és Takács Jánost*, akik fogadalomtétellel vállalták tisztségüket. Ezután úrvacsoraszertartás következett.

Öröm és megtiszteltetés volt a gyülekezet számára, hogy Magyarország ausztriai nagykövete, *Szalay-Bobrovniczky Vince* is részt vett az istentiszteleten. Rövid köszöntőjében kifejezte, hogy mennyire fontos, hogy az Ausztriában élő magyarokkal is megismerkedjen és élő kapcsolatban legyen.

Az istentisztelet után a tradicionális elő-karácsonyi összejevetelen közös ebédet fogyasztottunk el. *Andorka Rudolf* jóvoltából lengyeles gombás „székelykáposztát“ élvezhettünk. Süteményekből is bőven volt választék. A gyülekezeti tagok még ebéd után is szép számban együtt maradtak, sokáig beszélgettek és élvezték egymás társaságát.

Páll Csilla

Bemutatjuk az ökumenikus istentisztelet bécsi vendégét Dr. Káposztássy Béla plébániai kormányzót

Káposztássy Béla vagyok, váci egyházmegyes pap, Szob, Letkés, Ipolydamásd plébániai kormányzója, valamint három további faluban egy nős diakónus munkatársammal együtt dolgozva moderátorként segítem a közösségek lelkipásztori ellátását. 2007 óta tanítok az Apor Vilmos Katolikus Főiskola Hitéleti Intézetében, és ez év szeptemberében a megyéspüspököm kinevezett a főiskola megbízott rektorává.

Gyerekkoromat Miskolcon töltöttem, de érettségi után a fővároshoz közelebb húzódtam, és innen a Váci Egyházmegyébe jelentkeztem. Eredetileg művészeti pályára készültem, de egy lelkigyakorlat alkalmával hirtelen úgy éreztem, Isten papi szolgálatra hív. Az ötlet akkoriban elég meredeknek tűnt, ezért a döntés előtt egy évig még gondolkodtam. Ez idő alatt néhány hónapot egy kórházban beteghordóként dolgoztam. Utána kezdtem meg a tanulmányaimat és a papságra való felkészülést. A teológián belül a liturgia a fő

szakterületem. Ebből a budapesti éveket követően Rómában a Liturgikus Intézetben kaptam alapos szakmai megalapozást. Meghatározó tapasztalat volt még számomra a Semmelweis Orvostudományi Egyetem mentálhigiénés posztgraduális képzése.

A főiskolán kezdetben főleg liturgikát, pasztorálpszichológiát, lelkigondozást és más gyakorlati teológiai tárgyakat tanítottam. Mióta rektor lettem, kevesebb órám van, viszont jó alkalmam nyílik alkalmazni sok mindent, amit a lélektan területén hosszú évek alatt megtanultam és tanítottam.

A papi szolgálat során az egyéni lelkigondozás, lelkivezetés mindig fontos volt számomra. Az ifjúsági munkában, a személyes lelki kísérés területén, vagy a problémákkal küzdőkkel való foglalkozások alkalmával mindig azt keresem, hogyan lehet az evangéliumi életre való isteni meghívás az egyes ember saját útjává, vagy éppen hogyan kaphatunk másfajta rálátásokat aktuális élethelyzetünkre.

Szabadidőmben krav maga és brazil jiu jitsu edzésekre járok. A krav maga az egyéni önvédelem technikáira tanít, a brazil jitsu a földharc egy sajátos módja. Mindkettőnél fontos az erőnlét, a támadó és védekező technikák megtanulása, illetve az a sok önismereti tanulás, amit azáltal érek el, hogy észlelem: hogyan viselkedem küzdelmi helyzetekben.

Szó mi szó, az edzőtársak illetve a kollégáim eleinte mindig csodálkoznak azon, hogy papként ilyesmit csinállok. A mozgás mellett érdekelnek a porcelánok, a régiségek minden formában, és általában a képzőművészet, valamint nagyon szeretem a könyveket. Remélem a januári alkalommal – mégha röviden is, de - lesz alkalmam megismerkedni Önökkel! Addig is áldott adventi készülődést, és örömteli ünnepet kívánok Mindnyájuknak!

Dr. Káposztássy Béla

Vedd és olvasd! – Bibliaolvasó útmutatók

Hogyan olvassam a Bibliát? Bizonyára vannak, akik szeretnék gyakrabban kezükbe venni a „könyvek könyvét”. Ehhez nyújtanak segítséget a különböző bibliaolvasó segédletek.

A legismertebb talán a különféle bibliaolvasó kalauzok közül a herrnhuti közösség által 1728 óta minden esztendőben kiadott *Útmutató (Losung)*. Minden napra egy ószövetségi és újszövetségi ígét tartalmaz, tartalmában ezekhez az ígékhez tartozó ének- vagy imádságszöveget, valamint egy-egy igeszakaszt, amelyek egy év alatt végigvezetnek bennünket a Biblia könyvein. Az Útmutatót több mint ötven nyelvre fordítják le - magyarul is megjelenik -, így több millió keresztyén olvassa ennek segítségével a Bibliát.

Egy másik – igaz, magyar nyelven nem olvasható – bibliaolvasó segédlet a „Termine mit Gott” könyvecske. Nem az egész Bibliát veszi végig az év folyamán, viszont a kiválasztott könyveket és bibliai részeket röviden és mai nyelven magyarázza is.

Hans Heinrich Schmid szavai érzékletesen vallanak a bibliaolvasás kihívásairól és ajándékairól is:

„Számptalan ember nyúlt már életének derús vagy nehéz óráiban a Biblia után. Eligazítást vártak tőle Isten dicséretéhez, de erőt, vigasztalást, bátorítást is, és útmutatást a keresztyén élethez. Sokan meg is találták, amit kerestek. Mások azonban, bár itt és ott felütötték a

Bibliát, csalódtak. A Biblia úgyszólván néma maradt a számukra. Nem szólt hozzájuk.

Nem szabad, hogy ez elbátortalanítson bennünket. Ellenkezőleg: ez figyelmessé tehet a Bibliának egy fontos, alapvető jellegzetessége iránt.

A Biblia ugyanis mindenekelőtt egy idegen könyv. Egyrészt abban idegen, hogy egy számunkra idegen korból származik, idegen emberek, idegen nyelven írták.

Ez megnehezíti a Biblia megközelítését, de egyúttal figyelmen kívül nem hagyható kifejezése annak, hogy a bibliai Istennek egészen konkrét dolga van azzal a korrallal, amelyben az

embert megszólítja. Ebben egyúttal nagy ígélet is van arra nézve, hogy ez az Isten, ha felnyitjuk Bibliánkat, éppen ilyen konkrétan kezd megszólítani bennünket is, a mi korunkban és a mi nyelvünkön.

A Biblia azonban abban is idegen könyv, hogy olyan üzenetet közvetít, amire az emberi gondolkodás magától nem jutna el. Ezért nem csupán a formája, hanem elsősorban az üzenete idegen a számunkra. Azonban éppen ebben jut kifejezésre, hogy olyan igazságról beszél, amely nagyobb, mint az ember, több, mint az ember gondolkodása, és az ember gondolkodását formálni akarja. Örülünk, ha a Biblia közvetlenül megszólít bennünket. De megfigyelhető, hogy ez a közvetlenség veszélyeket is rejt. Mindenekelőtt annak a veszélyét, hogy csak azt halljuk ki a Bibliából, amit már előbb is tudtunk, vagy hogy csak azt halljuk meg, amit hallani akarunk.

A Biblia idegensége éppen így tartogat számunkra valami jót és ígéreteset. Aki ennek az idegenségnek

nekigyürkőzik, és a Bibliával alaposan megismerkedik, valami új és ismeretlen dolgot fog megismerni. Az emberi élet alapkérdéseivel és alapvető tapasztalataival fog találkozni, amelyek még ma is gondot okoznak nekünk. Megfigyelheti majd, hogy a bibliai tanúk Isten előtti felelősséggel hogyan foglalkoztak az élet alapkérdéseivel, és milyen megoldásokra jutottak. S meg fog lepődni, hogy ezek közül a megoldások közül milyen sok lehet éppen ma ismét aktuális.

A Bibliának nem kell hétpecsétetes könyvnek maradnia. Arra vár, hogy foglalkozzunk vele. Kész arra, hogy kincseit nekünk is továbbadja. Élünk mi ezzel az ajánlattal?”

Bemutatkozik a Tóth Család - az apa szavaival -

Tóth Géza és Bettina kisfiúk, Dániel keresztelese kapcsán kereste meg a gyülekezetet, és azóta aktívan bekapcsolódtak közösségünk életébe. E számunkban őket mutatjuk be közelebbről.

Kedves Géza és Bettina! Bemutatnátok pár szóban eddigi életútjaitok fontosabb állomásait?

Első, és talán legemlékezetesebb állomásunk volt a röviddel megismerkedésünk és eljegyzésünk utáni egy év Új-Zélandon. Ez tanulságos időszak volt mind párkapcsolatunk, mind hitünk és látásmódunk számára. Nagyon mozgalmas életünk volt, egyetemre jártunk, emellett pedig dolgoztunk és sokat kirándultunk, ismerkedtünk a helyi kultúrával. És bár sok időnk nem volt, valahogy mégis jutott időnk mindenre, ami itthon nehezebb. Utunk során több kisebb gyülekezet is befogadott minket és segítette a gyors beilleszkedést. A szigetországra jellemző a sok kicsi, európainak talán nehezen beazonosítható keresztyén egyház, és szokatlanul interaktív istentiszteletek.

A más országokban szerzett tapasztalatok meghatározzák mindkettőnk életét és azt, hogy észrevegyük és megbecsüljük az otthon és az általa kapott értékeket, akár nehézségeket is. És bár számomra (Géza) már közhellyé vált az „otthonról megyek haza” kifejezés, valódi haza marad Erdély és otthon, ahol a családom éppen van.

Végül, de nem utolsó sorban fiunk születése volt a pillanat, amely kezdetét jelentette teljesebb, átértékelt életünknek.

Mi az, amit fontosnak tartotok az életben, ami meghatározza az élethez való alapállásokat?

Én Erdélyben, a határhoz közeli Szatmárnémetiben születtem és a diktatúra éveiről megmaradt gyerekkori emlékeim mai napig meghatározóak. Családom mind a mai napig aktívan éli meg hitét, és - bár édesapám egyházpolitikában is jártas kálvinista, édesanyám pedig egyházi hagyományokat erősen tisztelő katolikus családból való - rendszeres támogatója, szervezője ökumenikus alkalmaknak. Én szeretném ezt továbbvinni és tapasztalataimat kamatoztatni.

Feleségem részéről, aki burgenlandi születésű elmondhatom, hogy nagyon szerető, kiegyensúlyozott családban nőtt fel, sok „mostohatestvérrel”. Édesanyja árvaházat vezetett sok éven át saját otthonukban, ami kétségkívül meghatározta az egész család életét. Az akkori körülmények és a sok szívszorító történet ma sorsunk jobb megbecsülésére sarkall. Apósom pedig, aki egy végtelenül korrekt és becsületes ember, kerületi rendőrhadnagy volt Burgenlandban, ennek minden pozitív és negatív oldalával.

Talán e meghatározó élményeknek köszönhetően mindkettőnk alapelve az „élni és élni hagyni”. Ez az egyszerű kis elv vezérel minket a családban, emberekkel és természettel való kapcsolatunkban. A hosszú távú fenntarthatóságra törekvés megjelenik munkánkban is, Bettina orvos, én pedig a klímaváltozás társadalmi-gazdasági vonatkozásaival foglalkozom.

Kisfiatokat, Dánielt nemrég kereszteltük gyülekezetünkben. Nagyon kedves, vidám, nyitott kisgyermek, mindnyájunknak könnyen belopja magát a szívébe. Bemutatnátok őt is?

Dániel egy igazi kis rosszposztó. Nagyon eleven gyerek és a végtelenségig érdeklődő már a kezdetektől. Fáradhatatlan, ha játékról és tanulásról van szó, viszont igen elővigyázatos, ha új dolgokkal ismerkedik. Sajnos az egész tágabb értelemben vett családban nincs (még) gyerek, így aztán sok odafigyelést kap és persze kényeztetést. Mostanában persze egyre erősebb akarata van, de meghálálja a türelmes hozzáállást és lassan megérti, mi a jó és mi a rossz.

Számunkra nagyon érdekes látni Dániel fejlődését, ez már önmagában egy isteni csoda.

Hogyan találtatok rá közösségünkre és milyen benyomásokat volt rólunk? Hogyan élitek meg közösségünket? Milyen erősségeket ill. gyengeségeket/kihívásokat láttok gyülekezetünkben?

Tulajdonképpen fiunk keresztelője apropóján kerültünk kapcsolatba egymással, bár mint életünk minden fontosabb állomását, ezt is a Gondviselőnek köszönhetjük. Az evangélikus egyház keretén belül gyakorolt hit áll hozzánk legközelebb, ezért is kerestük fel a gyülekezetet. Ami másnak hátrány lehet, nekünk különösen jól esett belépni egy kicsi, de élelmes gyülekezet kapuján. Mint ahogy nagyon fontos volt, és jó érzést keltett bennünk a lelkipásztorral való első beszélgetés, majd - már a keresztelő kapcsán -, a második és a harmadik.

Várjuk a napot, és szívesen jövünk templomba a hó első vasárnapján. Különösképp igaz ez feleségemre, aki bár általában tartózkodóbb és nem érti a magyar nyelvet túl jól, mégis jól érzi magát a közösségben. Elmondása szerint, ha fordítok neki utólag ahhoz, amit

megértett a prédikációból, máris többet jelent számára a nyugalomnak szentelt hetedik nap, mint azelőtt. Igyekszünk ezért úgy alakítani a hónapot, hogy az első hétvégén ne utazzunk el.

A diaszpóra jelleg és létszám persze nagyobb terhet ró a gyülekezet tagjaira, amin igyekszünk majd mi is enyhíteni. Van itt egy olyan fajta aktivitás, ami összetartja a tagokat és úgy érzem, hogy a lelkipásztor áldozatos munkája is megbecsülést, illetve támogatást kap.

Mit jelent számotokra kereszténységetek?

Számomra a kereszténység az Isten embereinek egyik szervezett megnyilvánulása. Nem kétséges számomra, hogy zsidók és arabok is az egy Istent imádják, számomra ez a keresztény hit keretein belül a legérdemesebb. Az evangélium üzenete, ami ma is szükséges hétköznapi életünkhöz, és az az összetartó erő, ami keresztényként gondolkodó és munkálkodó embereket egy közösséggé formálja.

Feleségem sokszor említi, hogy számára a kereszténység az Isten felé vezető út tanácsadója.

Ádventben vagyunk, karácsony közeleg. Mit jelent az ünnep, ünneplés karácsony, és hogyan töltitek idén az ünnepeket?

Karácsony ünnepe mindig is fontos volt számunkra. Amikor még nem voltunk távol szüleinktől, elmaradhatatlan volt a családtagok meglátogatása, a kántálás, az együttlét. Arra is emlékszem, hogy régen a templomban töltöttük a Szenteste nagy részét, órákig nyúló szavalások, éneklések közepette, nem volt otthon TV, magyar adás meg amúgy se. Ma azért jól jön a magyar nyelvű televíziós közvetítés, ha nincs a közelben más lehetőség.

Mióta Bécsben lakunk feleségemmel, sokban változott a karácsonyi ünneplés. Igyekszünk három napba belesűríteni egy erdélyi és egy burgenlandi utat. Eleinte ez több stressz volt, mint ünneplés, viszont mostanra sikerült ezt úgy kialakítani, hogy megmaradjon a nyugalom. Sajnos ennek sok hagyomány látta kárát, viszont együtt ünneplünk és ez a legfontosabb.

Most, hogy velünk van már Dániel, sokat gondolkodtunk azon, hogyan tudnánk bevonni egy 14 hónapos babát az ünneplésbe. Talán idén elég lesz a csillagszóró, énekszó és a boldog hangulat.

Még valami, amit szívesen megosztanátok velünk.

Áldott, békés Karácsonyi Ünnepet kívánunk az egész Gyülekezetnek!

A jászol ökre és szamara

A betlehemeknek s az első karácsonyéjszakát ábrázoló képeknek hagyományos alakja az ökör és a szamár. Ismerősként köszöntjük őket, nemcsak azért, mert megszoktuk, hogy ott vannak a kis Jézus közelében, hanem azért is, mert valóban odaillenek a jászol mellé. Mégsem árt tudnunk, hogy az *evangélium* karácsonyi beszámolójában kifejezetten nem esik szó róluk. A Biblia íróinak nem szokása, hogy egy-egy esemény színhelyét pontosan leírják, figyelmük rendszeresen csak a lényeges szereplőkre irányul. Jézus születéséről is csak ennyit ír Szent Lukács: „Mária megszülte elsőszülött fiát, bepólyálta és *jászolba* fektette, mert nem jutott nekik hely a szálláson” (Lk 2,7).

Érdemes-e kutatnunk, hogy került mégis oda az ökör meg a szamár az oltárképekre, a kódexek miniatúráira s a mi karácsonyfáink alá is? Nem egyszerűbb megelégednünk azzal, hogy bizonyára a *képzeletnek* természetes leleménye állította őket a *jászol* mellé, szinte önként adódó mozdulattal kiegészítve a Biblia szűkszavú beszámolóját? Elvégre így is lehetne, csakhogy akkor aligha vált volna ennyire általánossá, szinte kötelezővé ennek a két alaknak az ábrázolása, s ez az állat-téma bizonyára több változatot is ismerne: megjelenének a jászol közelében más háziállatok is, esetleg egyszer-másszor egyedül maradna az ökör vagy a szamár.

A tudósok valószínűnek tartják, hogy ez a két jámbor állat *Izajás próféta könyvéből* került a betlehemi jelenetbe. Mert Izajás szerint Isten így emel vádat választott népe ellen: „Halljátok, egek, és te, föld, jó figyelj, mert az Úr beszél: Fiakat neveltem és nagyá tettem őket, ők azonban hűtlenné váltak. Az ökör megismeri gazdáját, és a szamár urának jászolát, csak Izrael nem ismert meg, népem nem tud semmit megérteni” (Ézs 1,2-3).

Ha ismerjük ezt a prófétai szemrehányást, más szemmel nézzük az ökröt meg a szamarat a betlehemi ábrázolásokon. Nem azért vannak ők ott a jászol körül, hogy lehetetlünkkel Jézust melengessék, hanem inkább azért, hogy minket lelkiismeretvizsgálatra indítsanak.

„Karácsony mindent átformáló öröme éppen az lehet, ha úgy tekintünk Jézusra, mint aki betölti azt az űrt, ami az Istent és az embert eddig elválasztotta. Jézus születése akkor lesz érthető, ha ebben a születésben az Isten és az ember találkozását látjuk meg. Az egymás felé kinyújtott kezek egyszer csak összeérnek. A kérdések, a kínzó kérdések, hogy vajon miért és meddig tart a távolság Isten és ember között, egyszer csak a karácsonyi örömhírben találnak választ: Jézus az, ki mindent helyre állít! Ő az, aki ezt a fájó, elviselhetetlen, tragikus távolságot az Isten és az ember között áthidalja, és betölti az űrt, legyőzi a távolságot, emberré lesz. És ha nekünk, ma élő, karácsonyt ma ünneplő embereknek kell megfogalmazni az örömhírt, akkor az így hangzik: Ne féljete, nagy örömet hirdettek nektek, Isten eljött közénk, elért bennünket, megfogta, ma is megfogja a kezünket. Jézus születése mindent átformáló, mindent alapjaiban újrafogalmazó csoda. Az Isten, a teremtő kézen fogja teremtményét az embert, és nem engedi el többé sohasem!” (Krámer György)

Okoskodásunk, gyanakvásunk, fölényeskedésünk nem irtotta-e ki belőlünk a szívnek egyszerű, elemi vonzalmait: a hűséget, a hálát, az önfeledt örömet? Aki ezekből „kinőtt”, hiába hivatkozik az értelemre, messzebb szakadt a megértéstől, mint az ösztönösségben tájékozódó állatok.

Mikor Betlehemet faragok, festek, fűrészelek, vagy egyszerűen csak leporolom a régit, meggondolom: olyan holmival van dolgom, amelynek minden apró részlete *beszédes*. Nemcsak játszani akarok vele megilletődve; azon vagyok, hogy minél többet megértsék abból, amit jelent. S aztán ne feszengve, félszegen keressem majd helyemet a családi karácsonyfa alatt, hanem olyan igazi hűséggel és örömmel, amilyen az ökör meg a szamár szemében ragyog.

Jelenits István

„Valóban nagy a kegyességnek a titka: aki megjelent testben, igaznak bizonyult lélekben, megjelent az angyaloknak, hirdették a pogányok között, hittek benne a világban, felvitetett dicsőségben.” (1Tim 3,16)

Absender: P.b.b.
Ungarisch-Evangelische Gemeinde
AB in Österreich
A-1060 Wien, Capistrangasse 2/15
Gefördert aus Mitteln der
Volksgruppenförderung.
Erscheinungsort: Wien
Verlagspostamt: A-1060 Wien
Zul.Nr.: GZ 02Z031072 M

Medieninhaber und Herausgeber: Ungarisch-Evangelische Gemeinde A.B. in Österreich, A-1060 Wien, Capistrangasse 2/15.
 Lelkészhi hivatal telefonszáma: +43/650/58 777 12, Home page: www.evang-ungarisch.at E-mail: evang-ungarisch@aon.at
 Bankverbindung: Bank Austria, A-1011 Wien, Schottengasse 6.
 BLZ 12000. Konto Nr. 0029-04191/00. IBAN: AT701100000290419100; SWIFT (BIC): BKAUATWW
 Redaktion: Dr. Solymár Mónika, Tóth Géza

Túrmezei Erzsébet: Gyertya

Kis karácsonyfagyertya. Szép fehér.
 Felül törött. Talán semmit se ér.
 A belén észrevenni már, hogy égett.
 S én mégse dobom el mint semmiséget.
 Nézem, élembe állítom,
 Majd a kezembe' forgatom.
 A cirádáit, ferdeségét,
 törött voltát, sok betegségét
 mind tudom már, mind ismerem.
 Igénytelen, értéktelen.
 Szépsége, ékessége, ára
 nincs semmi. Mégse dobom el.
 Félreteszem karácsonyfára.
 Majd a lángjába néz szemem,
 s nem lesz nekem
 igénytelen, értéktelen.
 Sok betegsége, ferdesége,
 törött volta nem semmiség-e,
 ha ott lobog az ágon,
 s vezérlőm, világom,
 útmutató fény Betlehem felé?
 Tekintetem sugarát issza,
 lelkem száll századokon vissza:
 a nagy csodát csodálja újra
 és megremeg belé.
 Magában semmi. Félredobnám.
 De ha zöld fenyőről ragyog rám,
 a szívem fölviszi az égig,
 az eget meg lehozza hozzám.
 Kezembe' forgatom, nézegetem,
 s valami egyre azt súgja nekem,
 hogy ez a kis gyertya az életem.
 Görbe, törött, beteg.
 Valami, amit senki nem keres,
 mert észrevenni nem is érdemes.
 Végigélni se volna érdemes,
 ha nem lenne karácsony...
 ha ki nem gyúlhatnék sokadmagával
 karácsonyesti csodálatos fákön...

ha Betlehem felé utat mutatva,
 nem ragyoghatna, nem világolhatna,
 végigélni se volna érdemes.

De van karácsony, s én úgy szeretem
 kis gyertyaéletem.
 Ameddig karácsonyra vártam,
 értelmét, célját soká nem találtam.

Míg egy szép angyalénekes,
 halk estén Betlehembe értem,
 s fel nem ujjongtam: „Most már értem,
 Most már tudom, miért is élek
 ezen a nagy sötét világon:
 hogy világítson kicsi gyertyalángom
 előre, Betlehem felé
 és megváltatlan, Megváltóra váró,
 sok emberszív dobbanjon meg belé.”

Kis karácsonyfagyertya. Szép fehér.
 Felül törött. Talán semmit se ér.
 De ha zöld fenyőről ragyog rád,
 a szíved felviszi az égig,
 az eget meg lehozza hozzád.

